

Straatnieuws #04

MAART 2016 > UITERSTE VERKOOPDATUM: 7 APRIL 2016 > JAARGANG 21 > VASTE VERKOOPPRIJS: € 2,- (WAARVAN € 0,65 NAAR DE VERKOPER)

DE STRAATKRANT
VOOR DEN HAAG
EN ROTTERDAM

Frans Timmermans: Weg met het chagrijn!

Themanummer
SPORT

KEURMERK
straat
krant

Alle toeristen
op de groengele
Stadsfiets
pag 9

De enige roze
fanclub van
Nederland
pag 12

€ 2,-

OMDAT IEMAND MAAR ÉÉN LAATSTE STROHALM HEEFT...

Problemen horen bij het leven. Maar als problemen zo complex zijn dat er niet meer tegen te knokken lijkt, dan is professionele hulp hard nodig. LIMOR is er voor mensen die nergens anders terecht kunnen. We begeleiden cliënten snel maar zorgvuldig bij hun eerste stappen op de weg naar hernieuwde zelfstandigheid. We leren ze weer vechten. Meer over onze motiverende maatwerk aanpak? Samenwerken? Hulp nodig? Kijk op limor.nl.

T / 085 485 6000
E / aanmeldenzuidholland@limor.nl

opvangen. aanpakken. loslaten.
typisch limor

Maandag t/m vrijdag

- 07.00 uur **Haagse Ochtendradio** met Justin Verhijk
- 10.00 uur **De Haagse Hartslag** actualiteiten
- 15.00 uur **Ron Davids** nieuws en muziek
- 18.00 uur **Vandaag in Den Haag** nieuwsverzicht
- 19.00 uur **Haagse Avondradio**
- 21.00 uur ma **Stork on Air** Haagse popmuziek
- di **Het Woordenrijk** poëzie
- Dutchbuzz** (vanaf 22.00 uur) voor expats
- wo **De Blauwe Ooievaar** Haagse gezelligheid
- do **Young Agga** jongerenprogramma
- vr **Nonstop muziek**
- 23.00 uur **Tonka** underground radio

Zaterdag

- 07.00 uur **Haagse Wekkerradio**
- 10.00 uur **Nieuwslight** nieuws en achtergronden
- 12.00 uur **Den Haag FM Top 30**
- 14.00 uur **Sportsignaal**
- 18.00 uur **Haagse Avondradio**
- 21.00 uur **Royal Dance Grooves**
- 23.00 uur **De Start van de Nacht** met Henk Bres

Zondag

- 07.00 uur **Haagse Wekkerradio**
- 10.00 uur **Kunstlicht** kunst en cultuur
- 12.00 uur **Club Fatale** voor en door meiden
- 14.00 uur **Sportsignaal**
- 18.00 uur **Haagse Avondradio**
- 21.00 uur **De Nieuwe Van Nierop** nieuwe muziek
- 22.00 uur **Mediamix** communicatie en wetenschap
- 23.00 uur **Tonka**

Jouw 100% Haagse stadsradio op 92.0 FM

Straatnieuws

Het Straatnieuws zoekt sponsors!

Straatnieuws is dé straatkrant van Den Haag en Rotterdam: een eigenzinnige, betrokken krant die wordt verkocht bij supermarkten, winkels en stations door in totaal bijna 150 dak- of thuislozen. Zij verdienen daarmee een kleine maar welkome aanvulling op hun bescheiden inkomen. En daarnaast hebben zij een zinvolle dagbesteding en maken deel uit van de maatschappij. De krant wordt volledig subsidie-vrij en deels met vrijwilligers gemaakt. Wel zoekt

Straatnieuws sponsors: organisaties en bedrijven die betrokken zijn bij de krant én bij wat leeft in de stad. Zij krijgen een flinke korting op advertenties en advertorials en een eervolle en dankbare vermelding op onze sponsorpagina.

Interesse?
Neem contact op met de redactie van *Straatnieuws* via redactie@haagsstraatnieuws.nl, en uw logo kan in de volgende editie van de krant al op de sponsorpagina staan.

Doneren kan natuurlijk ook!
IBAN NL90INGB0007544612 t.n.v. Stichting Haags Straatnieuws, Den Haag.

> Van de redactie

31.000 mensen sliepen vorig jaar in een opvang, op straat of in lege panden. Dat zijn 13.000 meer dak- en thuislozen dan in 2009, een stijging van 75 procent. Door te weinig betaalbare woningen, wachtlijsten bij de schuldhulpverlening en bezuinigingen op de geestelijke gezondheidszorg vallen steeds grotere gaten in ons sociaal vangnet. Frans Timmermans vertelt in dit nummer aan één van al die daklozen, Utrechts Straatnieuwsverkoper Andy, zijn ervaringen met armoede tijdens zijn jeugd in de Parijse achterstandswijk Banlieue, Brussel en Heerlen. Onze eigen redacteurs gingen aan de slag met het thema sport. De Roze Règâhs leggen uit hoe het kan dat seksuele geaardheid zo'n issue is in het voetbal. En in Rotterdam spelen politici binnenkort een potje voetbal tegen dak- en thuislozen om hun belevingswereld wat beter te leren kennen. 'Want zij weten gewoon niet hoe het is om uren op zoek te zijn naar dope of geen eigen plek te hebben.'

Djenna Perreijn

> colofon

Straatnieuws wordt verkocht en mede gemaakt door dak- en thuislozen in Den Haag, Rijswijk, Rotterdam, Leidschendam-Voorburg, Westland, Delft, Gouda, Zoetermeer, Wassenaar en de Bollenstreek.

De verkopers kopen de krant in voor € 1,35 en verkopen hem op straat voor € 2,-. Het verschil is een bijdrage in hun levensonderhoud. U herkent de Straatnieuwsverkoper aan de witte pas en het (niet verplichte) rode hesje.

Donaties IBAN NL90INGB0007544612.
t.n.v. Stichting Haags Straatnieuws, Den Haag.

Oplage 7000

Adres Redactie Straatnieuws
Riviermarkt 5, 2513 AM Den Haag
070 363 1821
Email redactie@haagsstraatnieuws.nl
Website Straatnieuws:
www.haagsstraatnieuws.nl
www.rotterdamstraatnieuws.nl
Advertenties en distributie 070 363 1821

Coördinator Rotterdam
Myra Benard: 06 4744 0680
E straatnieuwsrotterdam@gmail.com

Coördinatoren Den Haag
Judith Eykelboom en Marc Hulshof: 06 2812 6950
E coordinatorstraatnieuws@gmail.com

Hoofredacteur Djenna Perreijn

Medewerkers aan dit nummer Marieke Bolle, Eveline van Egdom, Judith Eykelboom, Bertus Gerrens, Hester Heite, Bianca Hiemcke Schriek, Beke Olyrhok, Boris Peeters, Johan Slager, Tanya van der Spek, Mariëtte Storm, Jan Willem Wits

Coverfoto Frank Dries
Ontwerp en opmaak Marieke de Roo
Druk De Persgroep Nederland Duivendrecht

Editie 4 verschijnt op donderdag 17 maart 2016.

04 INTERVIEW FRANS TIMMERMANS

In Brussel spreekt Timmermans over zijn leven, Europa, zijn boek, het belang van ware solidariteit en het tumult dat ontstond na zijn uitspraak dat zestig procent van de vluchtelingen terug zou moeten.

07 COLUMN MARIEKE BOLLE

Wie betaalt al die gratis brillen en hoortoestellen eigenlijk?

NIEUWS

Boegbeeld Haagse Harry vereeuwigd in keramiek.

08 TWEELUIK FOTOGRAFIE

Rennen langs grijze wolkenkrabbers in Rotterdam of duikvluchten nemen vanaf de halfpipe in Den Haag.

09 REPORTAGE HAAGSE STADSIETS

Groengele huurfietsen zijn binnenkort niet meer uit het straatbeeld weg te denken. Samen met de gemeente maakten twee Haagse broers een plan om toeristen deze zomer in het fietszadel te krijgen, in plaats van in de volle tram.

10 TIJDSBEELD 1967

De nostalgie van het oude ADO stadion in het Zuiderpark

12 INTERVIEW DE ROZE RÈGÂHS

De eerste en nog steeds enige voetbalclub voor homo's, lesbo's biseksuelen en transgenders in Nederland.

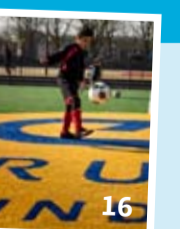
14 REPORTAGE VOETBAL ALS MEDICIJN

Raymond van Dijk gebruikt sport als alternatief voor pillen voor mensen die te maken hebben met de geestelijke gezondheidszorg, verslavingszorg en maatschappelijke opvang.

15 COLUMN BEKE OLYRHOEK

16 REPORTAGE JOHAN CRUYFF COURT

Aan de Crooswijkse Straat ligt één van de 150 drukbezochte voetbalvelden van de Johan Cruyff Foundation, de stichting die oude trapveldjes vervangt.

17 CRYPTOVILLE 265 PUZZEL EN WIN

18 UIT AGENDA EN VOORDELIGE TIPS

20 STRIP KAASHELD EN POEPHOOFD

Het andere geluid van een superbobo

Aan het interview met Frans Timmermans werkten mee: Straatnieuwsverkoper Andy, Jan-Willem Wits en Frank Dries van het Utrechts Straatnieuws.

Frans Timmermans wordt geïnterviewd door Andy

Frans Timmermans is de op een na machtigste man van Europa. We spraken met hem over zijn leven, het project Europa, zijn boekje *Broederschap* en het tumult dat ontstond na zijn uitspraak dat zestig procent van de mensen die nu in Europa aankomen niet gevlucht is voor oorlog en geweld maar door economische motieven gedreven wordt – en dus geen kans heeft op een asielstatus.

tekst Jan-Willem Wits fotografie Frank Dries

> We spreken hem in Berlaymont, de centrale regiekamer van Europa, het gebouw waarvan Europese diplomaten en ambtenaren de naam niet kunnen uitspreken zonder een lichte trilling in hun stem. Op de twaalfde verdieping, bij een fors bord met 'Cabinet Frans Timmermans', wacht ons een eenvoudig zitje waar we bij de lift mogen wachten. Ook zijn kamer komt niet overeen met het beeld van Brusselse 'big spenders'. Wat kunstzinnige foto's, een totempaal met boeken, een bureau en een glazen tafel. We krijgen koffie in porseleinen kopjes. Dat dan weer wel. Alhoewel onze verkoper Andy voor het gesprek nog verzuchtte dat een ontmoeting met dit soort superbobo's eigenlijk niets is voor 'gewone mensen zoals ik', weet Timmermans zijn gast meteen op zijn gemak te stellen door over voetbal te beginnen. Verbinding maken – het verraadde het talent van een echte campagnepoliticus. Kapsones lijken Timmermans volkomen vreemd, terwijl daar toch voldoende aanleiding voor zou zijn.

In welke straat bent u opgegroeid? Welke straat heeft u gevormd?

'Toen ik drie was, woonden we in een flat in de banlieue, een Parijse achterstandsbuurt. Daar woonde een "heel arm" Portugees gezin in de kelder. Wat dat precies was, wist ik niet. Wel dat de kinderen niet mee mochten spelen in de zandbak. Daarna woonden we in Brussel, daar zat ik in de klas met een arm jongetje. Hij rook heel sterk en was voortdurend aan het vechten. Ik vond dat allemaal nogal intimiderend, een beetje eng. Iedereen in de klas ging hem eigenlijk uit de weg. Heerlen – onze vaste basis – kende in die tijd een opmerkelijke ontwikkeling. Toen de mijnen nog open waren, was het de op een na rijkste stad van Nederland. Na de sluiting sloeg de verloedering toe. Er was opeens leegstand, armoede. Er kwamen drugsverslaafden en daklozen op straat. Een jongen uit mijn klas op de middelbare school was even briljant met leren als met voetballen. De wereld leek aan zijn voeten te liggen. Tot hij op een dag meedeelde dat hij verslaafde wilde worden. Ik vond dat onbegrijpelijk. Mijn familie leefde toch altijd in het besef dat de armoede iedere dag op de deur kon kloppen. Daarom moest je er alles aan doen om te zorgen dat je niet arm zou worden. Deze jongen koos vrijwillig voor zijn eigen ondergang.'

U bent in het buitenland opgegroeid en ook Heerlen was vanwege de mijnen altijd een samenleving met veel verschillende nationaliteiten. Was het vanwege die achtergrond logisch

om een internationale en Europese 'bril' op te hebben?

'Ja, want overal waren we vreemdelingen. Het betekent dat je je altijd aanpast, maar ook je eigenheid bewaart. Ik heb dat altijd wel heel prettig gevonden. Je wordt pas echt jezelf in een vreemde omgeving. Niemand was meer chauvinistisch dan mijn broer en ik toen we in België woonden; je werd voortdurend voor Hollander uitgescholden. In Italië had ik twee grote posters: van Ard Schenk en het Nederlands elftal. Europa is in beeld gekomen door mijn jeugd in Brussel, toen de Europese instellingen werden opgebouwd. Daar hadden we het op school ook veel over.'

Vanaf uw studententijd lijkt alles gericht op een glanzende diplomatenloopbaan. Een cv uit het boekje. Was dat uw ultieme ambitie?

(Timmermans moet hard lachen) 'Ik begrijp dat het zo lijkt, maar het tegendeel is waar. Eigenlijk wilde ik schrijver worden. Maar met een studie geschiedenis leek dat in die tijd het beste recept voor bittere armoede. Ik was daarom dolblij dat ik voor het diplomatenklasje werd aangenomen. Maar ik was wel stront-

eigenwijs. "Je hebt mensen die naar boven likken en naar beneden trappen; jij doet het tegenovergestelde", zei iemand eens tegen mij. In 1995 werd ik adviseur en persoonlijk secretaris van Max van der Stoep, toen hoge commissaris voor nationale minderheden bij de OVSE. Dat lijkt een mooie move maar het was eigenlijk omdat ik bij Buitenlandse Zaken werd weggekeken. Het was zeer inspirerend. Door hem ben ik ook op het spoor van de politiek gezet. Sommige mensen voorspelden dat ik mij zou doodvervelen in de Kamer, wat eerlijk gezegd de eerste jaren ook wel het geval was. Maar ik heb de smaak toch te pakken gekregen.'

Als lid van de Europese Commissie moet u vaak op eieren lopen en dan komt u opeens met een boekje waarin u een standpunt inneemt over de vluchtelingenproblematiek. Hoe valt dat hier?

(quasi beledigd) 'Ho, wacht eens even. Ik ben hier toch een politicus en geen ambtenaar? Na een spontane toespraak over dit thema die heel goed viel, ben ik benaderd met de vraag om het wat uit te werken. Mijn grote zorg is dat

het chagrijn in de samenleving overal zichtbaar en hoorbaar is. De solidariteit die er óók is, krijgt nauwelijks een gezicht. "Het is allemaal zo somber en u doet ook niet alsof het allemaal koek en ei is, maar u geeft wél een richting van een oplossing aan", hoorde ik laatst van iemand die mijn boek had gelezen. Er is dus kennelijk behoefte aan een ander geluid. Ik hoop dat de mensen van goede wil, die nu zo geïntimideerd zijn door de schreeuwers en schelders, meer uit hun schulp durven te kruipen. Dat het optimisme weer wat ruimte krijgt en niet alles door zo'n grauwsliuier van gomopper wordt bedekt.'

Dus u kiest voor een ander geluid, ook omdat u niets heeft met alle alarmverhalen over vluchtelingen en grenzen die dicht zouden moeten. Maar dan komt u zelf met de stelling dat je van zestig procent van alle mensen die nu in Europa aankomen kunt aannemen dat ze geen enkele reden hebben om een vluchtelingenstatus aan te vragen. Hoe is dat met elkaar te rijmen?

'Ik begreep ook maar niet waarom er in vervolg interview >

v.l.n.r. Utrechts Straatnieuwsverkoper Andy, journalist Jan-Willem Wits en hoofdredacteur Frank Dries voor het Berlaymontgebouw in Brussel.

Nederland zo'n storm over dat gesprek met de NOS opstak. Ik heb dit fenomeen al een paar keer in interviews gemeld, maar nu ontstond er opeens gedoe. De kern van de oplossing voor het vluchtelingenprobleem is volgens mij dat we onvoldoende onderscheid maken tussen mensen die wel en mensen die geen echte vluchteling zijn. Je kunt nu eenmaal geen beroep op asiel doen als je aan economische ellende wilt ontsnappen, hoe begrijpelijk dat misschien ook is. Als we die schifting goed maken, wordt het opvangen van echte vluchtelingen ook een stuk beter behapbaar. In Nederland ligt het percentage vluchtelingen voor oorlog en geweld veel hoger, maar in Griekenland komen er nog te veel mensen door de poort die geen recht hebben op een asielstatus. Daar moet wat aan gebeuren en dat was het punt dat ik wilde maken. Juist om de solidariteit met de echte vluchtelingen in stand te houden. We kunnen niet iedereen binnenlaten of buiten houden. Solidariteit is wat anders dan altruïsme of volstrekt belangeloos arme mensen willen helpen. Het betekent: "Ik zorg voor jou want als ik in de problemen raak, zorg jij ook voor mij." Er is dus ook eigenbelang in het spel. De mensen op wie je een beroep doet om solidair te zijn, mogen daarom van jou verwachten dat je hun belang mee laat wegen. Het

'Dialogo heeft twee kanten: praten én luisteren'

probleem van nu is dat de mensen van wie vanouds solidariteit wordt gevraagd – met name de middengroepen – nu het gevoel hebben dat er niemand naar hun belangen omkijkt. "Wie komt er eigenlijk voor ons op? Zij krijgen alles en wij staan met lege handen." De enige die wint als arm tegen arm vechter, is rijk. We worden er geen haar beter van als we ons tegen elkaar uit laten spelen. Het verdrietige is dat het steeds weer lukt om mensen tegen elkaar op te zetten die eigenlijk zij aan zij zouden moeten staan. Dat zien we niet alleen nu, maar kom je in de hele geschiedenis tegen. De internationale solidariteit tussen arbeiders is keer op keer gesneuveld in de loopgraven van grote wereldoorlogen.

Wanneer je in welk EU-land dan ook de verkiezingen wilt winnen, lijkt het 't beste recept om op twee thema's in te zetten: tegen buitenlanders en tegen Brussel. Waarom die combinatie?

"Mensen zijn doodsbang om hun manier van leven kwijt te raken. Je ziet nu voor het eerst een generatie ontstaan die verwacht dat hun kinderen het slechter krijgen dan zijzelf. Dat maakt hen behoeftig en afwijzend tegenover alles wat nieuw, anders en vreemd is. Die mensen trekken een schild om zich heen om maar vast te kunnen houden wat vertrouwd is. De rechts-populistische partijen doen alsof dat mogelijk is. Flauwekul. Er is een nieuwe wereld met andere spelregels. Diversiteit is geen keuze maar een gegevenheid waarmee we zullen moeten leren omgaan. Niet door naïef te zijn of reële problemen onbenoemd te laten. Ook van nieuwkomers mag je verwachten dat ze zich aan de basisregels van onze samenleving houden. Laat staan dat ze weggaan en denken dat dan al onze problemen voorbij zijn, is een gevaarlijke illusie." Omdat mensen bang zijn, is alles wat ver van hen af staat een bedreiging. Dat kan al een wethouder of gemeenteraadslid in de stad zijn die ze nog nooit hebben ontmoet. Laat staan een politicus in Den Haag of Brussel. Je krijgt dan al snel een tegenstelling tussen "wij" die alles willen houden zoals het was en "zij" die dat van ons af willen pakken. Mensen zijn volgens mij niet per se tegen Brussel. Het gaat hun vooral om een systeem van macht en dwang waar ze geen grip op hebben. En hoe verder de schakels in dat systeem van hen af staan, hoe groter het

wantrouwen.' Andy haakt hier meteen op in: 'Maar hoe maak je die kloof dan kleiner?' 'Eerlijk zijn en niet met simpele oplossingen voor ingewikkelde problemen komen. Iedere politicus die belooft dat alles goed komt als we de buitenlanders eruit gooien of miljonairs extra belasting laten betalen, heeft een onzinverhaal. Tegelijk moet je mensen wel serieus nemen. Als je de feiten wegpoetst omdat het je politiek niet goed uitkomt, dan kom je uiteindelijk jezelf tegen. Dat geldt dus bijvoorbeeld ook voor het percentage economische migranten, vluchtelingen of criminaliteit onder bepaalde bevolkingsgroepen. Linkse politieke partijen hebben soms de neiging om dat kleiner te maken dan het is omdat ze het ongemakkelijk vinden, maar dan schiet je in je eigen voet. Wees gewoon eerlijk.'

Dat Nederland nu rekening moet houden met een toekomst waarin het kraakt en economisch krap wordt, is iets wat u als jongen in Heerlen al hebt meegemaakt. Welke lessen heeft u uit die tijd meegenomen?

"Het allerbelangrijkste is dat we ons geheugen scherp houden en ons blijven herinneren waar we vandaan komen. Dat geeft enorm veel zelfvertrouwen. Een eeuw geleden woonden er nog Nederlanders in plaggenhutten en was er bittere armoede. Onze grootouders hebben een oorlog meegemaakt én overleefd. We zijn er sindsdien ongehoorlijk op vooruitgegaan. Ik wil de problemen daarmee niet relativëren, maar er wel moed uit putten. We moeten toch in staat zijn om er samen uit te komen en het weer beter te krijgen?"

Als we onze identiteit en geschiedenis uit het oog verliezen, doen we onszelf tekort. Het tweede is dat we met elkaar in gesprek moeten blijven. Ook door jezelf te relativëren. Ik zie nu heel vaak mensen die zeggen: "Ik vind dat nu eenmaal", met de verwachting dat anderen hun mening als een voldongen feit accepteren. Inspraakavonden lopen uit de hand en worden inschreeuwavonden. Kom op jongens, denk ik dan, heb ook respect voor elkaar. Dialoog heeft twee kanten: praten én luisteren. Ik heb in het voetbalstadion iemand eens tot de orde geroepen die helemaal losging. Dat hielp bij hem niet zo veel, maar zijn maten begrepen het heel goed. Die zorgden ervoor dat hij ging dimmen. Zo moet het in de samenleving ook gaan. Iedere mening telt en iedereen moet zijn zegje kunnen doen en serieus worden genomen, maar we moeten het allemaal wel een beetje beschaafd houden.'

Na afloop van het gesprek is Andy wat van slag. Onder de indruk van het gebouw, de ambiance en het bezoek aan iemand met macht en aanzien, die bovendien ontzettend slim is en moeiteloos praat. Maar het gesprek met Timmermans heeft Andy ook aan het denken gezet. 'Ik ben altijd heel stellig geweest in mijn mening over buitenlanders en vluchtelingen. En dat zijn niet bepaald PvdA-standpunten. Nu ben ik het toch een beetje anders gaan zien. Het was eigenlijk de eerste keer dat ik mij op mijn gemak voelde bij een PvdA'er.'

Frans Timmermans, Broederschap. Pleidooi voor verbondenheid. Uitgeverij Podium, € 5,00

Waar is de vuist van de consument?

Wat is de meest irritante reclame? Brillen. En hoortoestellen. Slechte ogen en oren zijn in ons vergrijzende land een groeiende markt. Een gratis bril krijg je als je honderd bent en een vriendin meeneemt, die ook honderd is. Nee, je krijgt er zelfs twee, bij de aanschaf van een hoortoestel. Wat? Dat hoortoestel krijg je bij de concurrent ook gratis. En die twee brillen op de koop toe. Maar zijn brillenverkopers dan altruïsten? Gratis bestaat toch niet? (Trouwens, wat moet een mens nou met twee brillen? Ze over elkaar heen zetten en twee keer zo veel zien? Ik vind één bril al zo'n gedoe: waar is ie? Heb ik 'm wel bij me? Vandaag of morgen gaan ze ons nog aanpraten dat we ook twee hoorapparaten moeten hebben: één voor overdag en één voor 's avonds. Ook als je gehoor nog prima is.) Maar wie betaalt al die gratis brillen en hoortoestellen nu eigen-

lijk? En wie betaalt die belachelijke hoeveelheid reclame? U kent ze toch ook? Mannen omgekeerd in hun auto op een rotonde, John Cleese ziet ook helemaal niks meer. Waar zit het verdienmodel van de brillenjongens? U bent het verdienmodel, oudziende en slechthorende lezer. U betaalt alle gratis hulpmiddelen gewoon zelf. Via de polis van uw aanvullende ziektekostenverzekering. Lekker makkelijk voor de brillenjongens - zij declareren wel uit die verzekeringspot - totaal ondoorzichtig voor u. U betaalt via uw aanvullende verzekering vermoedelijk zelfs mee aan de gratis brillen van anderen, en in ieder geval aan die irritante reclame. Het is nu niet de tijd van het jaar, ik weet het, maar lees de polis van uw aanvullende ziektekostenverzekering er nog maar eens op na. Consumenten aller brillen, verenigt u: richt een cliëntenraad op voor de aanvullende ziektekostenverzekering.

Column door
Marieke Bolle

foto: EVELINE VAN EGDOM

Advertentie

CAESAR
FITNESS + HEALTHCLUB

Maart specials

Dagje Caesar
€ 14,95*
ipv € 29,95
geldig t/m 06-04-16

* tegen inlevering van deze advertentie

Informeer naar onze jaarspecial!

MAURITSKADE 10 • DEN HAAG • TEL 070 820 99 10
WWW.CAESAR-DENHAAG.NL

Haagse Harry siert Den Haag

Of je hem nu mooi of lelijk vindt, niemand op de Grote Marktstraat kan meer om hem heen. Met zijn licht vijandige blik, trainingsjackie, haagse mat, gouden oorbel en een dikke middelvinger kijkt Haagse Harry van 2,5 meter hoogte neer op zijn stad. Het boegbeeld, vereeuwigd in keramiek, werd 25 februari onthuld. Sindsdien gaat hij iedere dag op de foto met honderden toeristen, voorbijgangers en fans.

Het beeld is een groot eerbetoon aan de geestelijk vader van het stripfiguur, de in oktober 2014 overleden

tekenaar Marnix Rueb. Haagse Harry werd geboren tijdens zijn werk als huisillustrator bij Doen. Na het faillissement van de Haagse uitgaanskrant, was Harry's grootste podium weggevalen. Rueb zocht naar een blad dat Haagse Harry wilde publiceren. Dat werd ons eigen *Haags Straatnieuws*. Een perfecte match voor Harry, die zijn avonturen ook op straat beleeft.

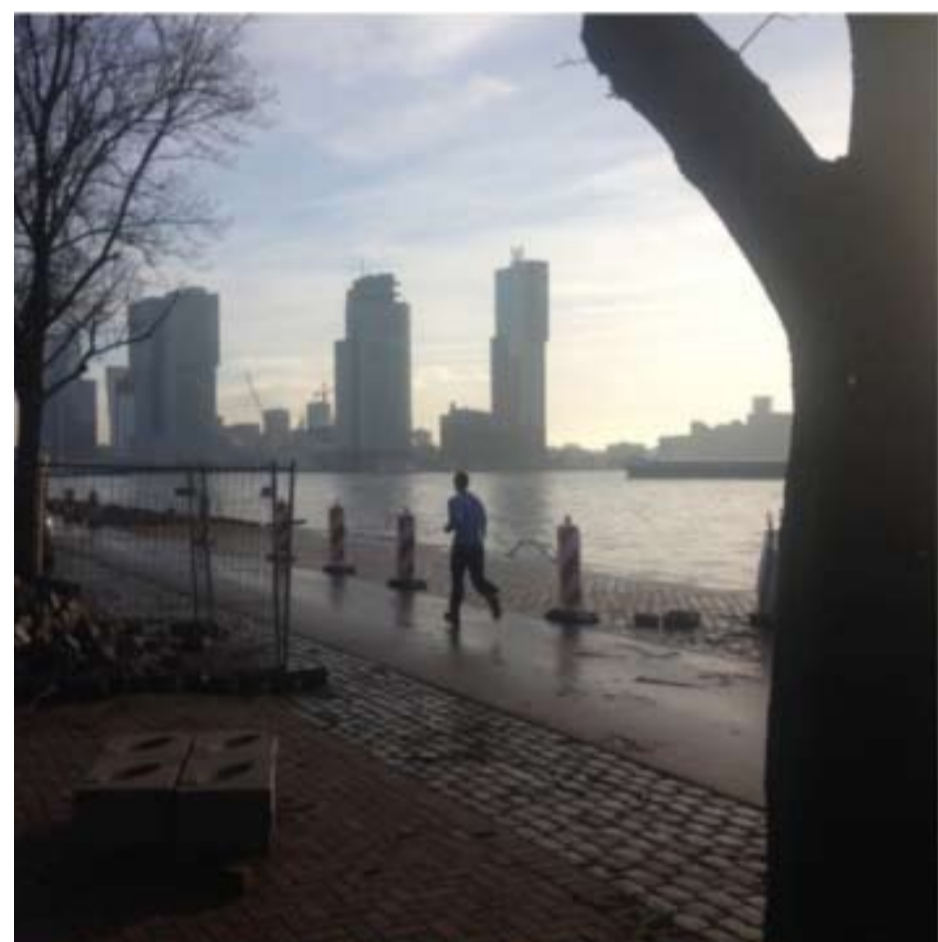
In een interview met deze krant vertelde Rueb in 2002 achter het idee van een daklozenkrant te staan. "Maar de echte probleemgevallen bereik je niet. Die mensen hebben een handreiking nodig om weer terug te komen in de maatschappij. Hoewel ik natuurlijk als huisillustrator een 'abonnement' heb op *Haags Straatnieuws*, koop ik hem altijd bij een man die naar Nederland heeft moeten vluchten. Hij staat altijd bij de Albert Heijn. Ook koop ik de krant vaak bij een junk bij het postkantoor. Het interesseert mij niet wat hij met het geld doet. Ik ben zelf godzijdank nooit in de buurt van de dakloosheid geweest. Als ik dakloos zou raken, dan zou ik geen daklozenkrant gaan verkopen. Het moet dan wel heel erg gesteld zijn met mij. Ik zou denk ik in een portiek, of veilig en bewaakt bij de Amerikaanse ambassade aan het Lange Voorhout, de mooiste straat van Den Haag met zijn bomen, gras en gebouwen, gaan zitten".

Boven de stad van Ahmed Aboutaleb drijft een roze wolk. Stel, je zou een vogel zijn en je zat daar bovenop. Je begreep de grijze pakken in de wolkenkrabber niet, de stropdas en de kokerrok. Niet het flatgebouw waarin je net in vogelvlucht nog duizend ramen hebt geteld. Niet de lijnen en de cirkels op het lege veld. Wél het schaterjuichen van de jongens die spelen om de bal, het late zonlicht, de kale bomen en de kou, het kwetterfluitje van de scheids. Ook de renner die een verend rondje in de avond loopt en de jongen die in de Haagse vrolijk uitgedoste halfpipe - in zijn eentje net als jij - een even fier als frêle duikvlucht neemt. tekst Bianca Hiemcke Schriek

Den Haag (foto Eveline van Egdom)

Rotterdam (foto Johan Slagter)

Alle toeristen op de groengele fiets

Het hart van fiets minnend Den Haag gaat er sneller van kloppen: de groengele Haagse Stadsfiets. Broers Hans en Tom van der Zijden breiden volgende week het aantal fietsen flink uit, om toeristen in de binnenstad aan te moedigen naar Scheveningen te fietsen. "Wij hebben nu eenmaal alles met fietsen."

tekst: Djenna Perreijn

> Rijen dik staan de Haagse Stadsfietsen op het zonnige plein aan het einde van de Keizerstraat. Bij fietsverhuurder Du Nord staan er binnen ook nog eens tientallen van die groengele exemplaren. "Nu hebben we 177 fietsen, verspreid over Den Haag. Volgende week zijn dat er driehonderd," vertelt mede-eigenaar Hans van der Zijden. "Eind vorig jaar ging de gemeente akkoord met ons plan voor 'Van A naar B' waarbij de fietsen te huur zijn bij zeven biesiekettes." Wethouder Tom de Bruijn (verkeer) lanceert het project 25 maart.

Nederlanders weten hun fiets als geen ander volk te vinden, maar toeristen pakken nog graag het openbaar vervoer. Driehonderd Haagse Stadsfietsen moeten daar deze zomer een einde aan maken. "Wie pakt nu een overvolle tram of een bloedhete auto naar het strand als je ook de fiets kunt pakken? En als het slecht weer wordt, zijn er 21 punten in de stad om de fiets weer in te leveren. Dan kun je altijd nog de tram pakken. Alleen op de Boulevard zijn er al drie, dan is er nog één voor het Kurhaus en natuurlijk ons inleverpunt in de Keizerstraat."

Passie

De broers namen het familiebedrijf in 1980 van hun vader over, samen met medevenoot Robert Laan. "Du Nord was een autogarage, maar wij hebben nu eenmaal alles met fietsen. Dus zijn we overgestapt op alleen de verhuur van fietsen. Ik heb jaren gewielend, fietsen zijn onze passie." In 2014 lanceerde de broers Van der Zijden de Haagse Stadsfiets. Ze hoefden niet lang na te denken over het uiterlijk. "Dat zijn natuurlijk de kleuren van Den Haag geworden. Niet van de voetbalclub, laat daar geen misverstand over bestaan. We zijn rasechte Hagenezen. Geboren en getogen in de Archipelbuurt, vandaar." Trots zijn de broers ook op hun fietsen die al snel een succes bleken te zijn. "Het is uniek in Nederland. Andere steden hebben natuurlijk ook huurfietsen, maar geen eigen stadsfietsen. Nergens zijn ze te vinden in de kleuren van de stad." Naast de biesiekettes kan een stalen ros worden gehuurd bij hotels, het gemeentehuis en City Mondial. "De beste locatie is de nieuwe fietsenstalling aan de Anna van Buerenstraat. Bezoekers van Den Haag lopen vanuit het Centraal Station zo naar de fietsen."

Dromen

De ambities van de eigenaren gaat verder dan alleen het in het fietszadel krijgen van de toeristen. "Alles moet tegenwoordig groen en duurzaam, dus wij roepen bedrijven in de binnenstad op om hun medewerkers op de fiets te zetten en bij ons kunnen ze een abonnement afsluiten. Ik denk nu misschien een paar stappen te ver vooruit, maar

wie weet krijgen we mensen op deze manier de auto uit." Een systeem zoals in Kopenhagen, waar op elke straathoek wel een fiets met een muntslot is te vinden, is voor Van der Zijden een droom. "Dat zou fantastisch zijn, maar het is natuurlijk een enorme investering. Het zou mooi zijn als de gemeente dit ook een goed plan vindt en de

'In Nederland zijn nergens Stadsfietsen te huur in de kleuren van de stad'

portemonnee wil trekken. Het past bij onze ambitie om te gaan werken met bijvoorbeeld elektrische sloten, zodat je ze op nog meer plekken kunt meenemen en terugbrengen. Maar ook dat is nu nog allemaal toekomstmuziek."

Krantje

De Haagse Stadsfietsen met een terugtraprem kosten 7,50 euro per dag, een fiets met een handrem en versnellingen 9,50 euro. Zelf stappen de heren ook regelmatig op één van hun groengele tweewielers. "Mijn broer, Tom, haalt er 's ochtends zijn krantje mee en ik pak hem graag om een boodschap mee te doen."

1967

ADO stadion Zuiderpark

'Ik zou best nog wel een keertje met die ouwe naar ADO willen kijken. In het Zuiderpark, de lange zij, een warme worst, supporters om je heen.' Harrie Jekkers omschreef het al, het oude ADO stadion wordt gemist. De thuisbasis van ADO werd in 2007 na 82 jaar gesloopt. Op 22 april dat jaar werd de laatste wedstrijd gespeeld in het Zuiderpark, tegen FC Groningen. De scheidsrechter staaakte de wedstrijd in de 49ste minuut omdat vanaf de Aad Mansveldtribune vuurwerk op het veld werd gegooid. De stand was op dat moment 0-3.

Op de foto uit 1967 leidde Harrie Heijnen (1940-2015) de aanval in. Op de achtergrond is Henk Houwaart (1945) te zien, die werd ontdekt bij de amateurs van het Oranjeplein. De straatjongen uit de Schilderswijk schopte het zelfs even tot de selectie van Oranje.

Foto Haagse Beeldbank

Voetbalfans de Roze Rêgâhs!

Met samengeknepen billen van spanning kijken de leden van de Roze Rêgâhs naar wedstrijden van hun club ADO Den Haag. En tegelijkertijd zijn ze op de tribune idealistisch bezig. 'ADO wil landskampioen worden, wij willen een homofobievrij stadion!' tekst Tanya van der Spek foto Bertus Gerssen

> De clubliefde zit er al jaren in, vertellen Ron (56), Roxanne (35), Martin (52) en Renate (56) van de Roze Rêgâhs. Het is de eerste en nog steeds enige voetbal-fanclub voor homo's, lesbo's biseksuelen en transgenders in Nederland. Ron: 'Ik ben al vanaf mijn twaalfde ADO Den Haag-fan. Ik heb er vrijwilligerswerk gedaan, heb als commercieel manager op de loonlijst gestaan en ben naar Europacup wedstrijden geweest. Een wedstrijddag is echt een dagje uit met vrienden.' Renate: 'Ik ga al sinds 1968 naar ADO, toen ze nog in rood en groen en in witte broekjes speelden. Ik heb zelf ook jaren gevoetbald en een seizoenskaart gehad.' Martin zegt ook groot fan te zijn en Roxanne is sportfanaat. 'Als kind keek ik alle sporten al, van curling tot Formule 1. Ayrton Senna en Steffi Graf waren mijn idolen. Voetbalwedstrijden, EK's en WK's kijken is gewoon heel spannend. Mensen vonden dat soms raar voor een meisje. Maar nu ik een vriendin heb, vinden ze het trouwens ineens heel normaal.' Spanning is volgens Ron ook de charme van ADO Den Haag, een club die niet bepaald uitblinkt in het behalen van titels. 'Je wint van Feyenoord als je het niet verwacht en je verliest van De Graafschap als je denkt te winnen. Het is het vaak nèt niet. Ik zou geen fan van Barcelona of Bayern München willen zijn. Dan weet je van tevoren dat je wint, alleen nog niet met hoeveel. Als ADO bij wijze van spreken tien minuten voor tijd met twee-nul voor staat, zit je nog met dichtgeknepen billen. En al sta je tijdens de rust met drie-nul voor, kan het nog alle kanten opgaan. Die spanning is leuk. Je gaat met adrenaline naar de wedstrijd.'

Volksclub
Wat Ron ook bevalt, is het dorps karakter van de stadsclub. 'Bij ADO zijn ze blij met een wedstrijdbal van poelier Jansen, terwijl Ajax praat met shirtsponsors van twintig miljoen. Onze totale begroting is 15 miljoen! ADO is een volksclub, dat is de charme. De schilder en de glazenwasser sponsoren en zeggen 'dat is mijn cluppie'. Ron zou nóg liever zien dat de club in handen komt van leden of Haagse clubmensen in plaats van de

Chinese Hui Wang. 'Een investeerder heeft geen clubliefde, die wil verdienen. Ik ben ook lid van FC Köln. Die club is in handen van bijna 100.000 supporters die 100 euro per jaar betalen. Zij bepalen wat er gebeurt.'

'ADO loopt voorop als het gaat om homo-acceptatie'

Stamkroeg
De Roze Rêgâhs bezoeken samen wedstrijden, kijken voetbal op televisie, doen hun zegje bij debatten en reizen af naar andere voetbalsupportersgroepen in het buitenland. Vaak wordt er bijgekleet in stamkroeg 'Vroeger was je anders' in de Halstraat achter de vroegere Maison de Bonneterie. Hier hebben ze ook een 'Wall of Fame' waar foto's en krantenknipsels hangen. In de zomer van 2013 besloten ze de Roze Rêgâhs op te zetten. 'Het sloeg in als een bom, de hele Nederlandse pers benaderde ons.' Waarom een aparte supportersclub? Martin: 'Het is heel leuk om met gelijkgestemden en mensen met wie je lol hebt voetbal te kijken. En daarnaast betekenen de Roze Rêgâhs ook een klein beetje voor de maatschappij.' Renate: 'Als transgender zijnde, ben ik ook een activist. Dat zit me in het bloed. Hier kan ik het activisme en de liefde voor voetbal combineren.' Martin: 'We willen laten zien dat er ook heel veel sportminded homo's en lesbo's zijn. Sport zou niet voor mietjes zijn, nou er zijn genoeg mietjes die van voetbal houden. Als je jong bent, voetbalt en homoseksuele gevoelens ontdekt, kan je leven behoorlijk verwoest raken. Wie een voetbalcarrière wil, moet in de kast blijven. Ik vind dat gewoon niet fair. Je moet ook je sport vrij kunnen beoefenen.' Martin volleylebt al veertig jaar, vroeger ook op hoog niveau. Alle Roze Rêgâhs beamen:

nergens is je seksuele geaardheid zo'n issue als bij voetbal. Hoe komt dat? Door de sfeer op de tribune, zeggen ze. Dat is ook uit onderzoek gebleken van de John Blankenstein Foundation, de organisatie die is vernoemd naar de eerste openlijke homoscheidsrechter in het voetbal.

Machosport
Renate: 'Bij voetbal gaan supporters soms met elkaar op de vuist, dat hoor je bij hockey nooit. Het kan vijandig zijn. In Duitsland zijn de supporters beslist geen vijanden, zoals hier in Nederland vaak het geval is.' Roxanne: 'Daar applaudisseren ze ook voor de tegenpartij.' Renate: 'Hier is de sfeer grimmiger, dat maakt het moeilijker om uit de kast te komen. Terwijl bij een machosport als rugby zelfs hometeams meedoen die gewoon worden geaccepteerd.' Roxanne: 'Duitsland heeft geen homohuwelijk zoals wij, maar bijna elke voetbalclub heeft een roze supportersclub. En op de tribune hangt de regenboogvlag.' Martin zegt dat bij verschillende clubs in Nederland ook is geprobeerd een gay fanclub op te richten. Martin: 'Bij PSV hebben drie vrouwen geprobeerd een roze afdeling op te richten, ze zijn er na een half jaar mee gestopt. En in Amsterdam en Rotterdam is het ook bij een poging gebleven. Bij het merendeel van de Haagse fans zijn we al een begrip en zijn we welkom. Enige zelfspot en Haagse humor is ons niet vreemd.' In het Kyocera Stadion, het thuishonk van ADO, is twee keer de banner, waarop staat '100% voor ADO Den Haag, 100% tegen homofobie' door supporters weggehaald. Roxanne: 'Een jonge jongen hield er een aanstekker bij. Dat was toch behoorlijk bedreigend.' Om ADO niet in diskrediet te brengen, hebben de Roze Rêgâhs geen ruchtbaarheid gegeven aan de incidenten. Maar een half jaar geleden, tijdens een debat over homoseksualiteit in de sport kwam het toch ter sprake. D66 Den Haag heeft daarop vragen gesteld aan het college van burgemeester en wethouders. Het college noemde daarop de pesterijen 'ongepast, kwetsend en verwerpelijk'. Renate: 'De club valt niets te verwijten. ADO loopt juist voorop als het gaat om homo-acceptatie. Onze sjaal met '100%

voor ADO Den Haag, 100% tegen homofobie' erop hangt inmiddels in het ADO Museum.' Momenteel dragen de Roze Rêgâhs nog wel hun sjaals maar hangen ze geen banner meer op, op verzoek van de directie. Renate: 'De directie is bang voor rellen, ook met supporters van andere clubs.' De huidige directeur van ADO vroeg zich hardop af of de emancipatiestrijd wel zin had, zegt Renate. Ron: 'Toen zei ik: net als ADO Den Haag streven wij het hoogst haalbare na. ADO Den Haag wil ooit een keer landskampioen worden en dat willen wij ook, maar dan wel in een homofobievrij stadion!'

KNVB
Ron heeft hier vernieuwende ideeën voor. 'Roep iets in het leven als Social Fair Play. Laat de KNVB voetbalclubs belonen met een deel van de televisie-opbrengsten als ze zich maatschappelijk verantwoord inzetten en de daad bij het woord voegen. Niet alleen op papier, maar ook in de praktijk een actief sociaal en antidiscriminatie beleid. De Stichting ADO Den Haag in de Maatschappij ontbreekt het aan financiën. Een bijdrage vanuit Social Fair Play zou kunnen helpen.' Tot die tijd zetten de Roze Rêgâhs zich actief in. Roxanne zat laatst bij een wedstrijd op de Aad Mansveldtribune. 'Toen ik de term Roze Rêgâhs hoorde, vroeg ik degene 'Zo, hebben jullie ons gesignaleerd?'. Hij bleek echter niet te weten wie we waren, hij dacht dat het de fanclub van de ADO-vrouwen was. Na mijn uitleg hadden we een positief gesprek. Toen iemand later 'pismicht!' riep naar de scheidsrechter, zei de man 'Hee dat moet je niet zeggen.' Daar was ik blij mee. Dat saamhorigheidsgevoel vind ik positief. Het is leuk dat we met z'n allen één zijn. Uiteindelijk maakt het niet uit wie of wat je bent, als je maar samen kunt genieten van de wedstrijd.'

In 2010 speelde team De Nieuwe Kans in het oranje en Lucertis in het paars, waaronder ook Matthijs van Muijen (destijds PvdA-raadslid).

> Als je het over straatvoetbal hebt, gaat het al snel over de Dutch Street Cup, de competitie tussen steden. Maar Rotterdam heeft ook zijn eigen toernooi: Voetbal als Medicijn. Het plaatselijke voetbaltoernooi vond voor het eerst plaats in 2009; een jaar later ging het Voetbal als Medicijn heten. "De naam kwam voort uit de Week van de Psychiatrie in 2010 waar werd gesproken over sport en beweging als alternatief voor pillen", vertelt Raymond van Dijk (38) in de huiskamer van de Nico Adriaans Stichting. Hij is er vaste bezoeker, net als veel deelnemers aan het voetbaltoernooi: mensen die te maken hebben met de geestelijke gezondheidszorg, verslavingszorg en maatschappelijke opvang. "We moeten het zelf doen: *bottom up* in plaats van *top down*", stelt de bedenker, initiatiefnemer en hoofdorganisator van Voetbal als Medicijn. En ervaringsdeskundig. "Manisch-depressief, luidt de diagnose. Elke zondag voetballen geeft mij al tien jaar structuur en een uitlaatklep. Dat helpt bij mijn pieken en dalen. En het is gewoon lekker om buiten te zijn, gezellig samen met andere gasten. Het is niet alleen maar kommer en kwel. Maar het gaat wel echt ergens over: sport en bewegen kan je door moeilijke momenten helpen."

Gastspelers

"Het is wat het is", vertelt Raymond gelaten over zijn eigen achtergrond. Hij kijkt liever vooruit: "Ik wil iemand zijn die anderen inspireert. Bij Voetbal als Medicijn ligt de nadruk niet op prestatie; het gaat om het kennis-maken." Tijdens het voetbaltoernooi op het sport- en evenemententerrein Lloyd Multiplein wordt 5 tegen 5 gespeeld, door gemiddeld zestien teams. De spelers worden afgevaardigd door zorgorganisaties als Pensio Maaszicht, De Nieuwe Kans, Pameijer, Centrum voor Dienstverlening en Parnassia. Daarnaast zijn er allerlei gastspelers, waaronder mensen uit de Rotterdamse politiek. "Want de politiek heeft behoefte aan informeel contact met mensen van de straat met psychische- en verslavingsproblemen. En andersom trouwens ook", weet Raymond. "Met

dit voetbaltoernooi faciliteren we dat. Politici leren zo de belevingswereld van de deelnemers beter kennen. Want zij weten gewoon niet hoe het is om uren op zoek te zijn naar dope of geen eigen plek te hebben. Wat ze vervolgens met de ervaring doen, is aan hen."

'Het gaat echt ergens over'

Raymond heeft zo zijn eigen visie op de psychiatrie. "Laten we zeggen dat ik er ambivalent tegenover sta. Dat iemand 'ziek is in zijn hoofd', daar kan ik niet zoveel mee. Een zieke geest is wat mij betreft een gezonde reactie op een overspannen samenleving. Het probleem van onze normen en waarden is dat mensen die daar niet aan kunnen voldoen, zich altijd minder voelen. De samenleving doet mensen met psychische problemen over het algemeen ook af als minder." Zo niet Hans Visser, vroeger dominee bij de Pauluskerk. "Hij is nog steeds een held voor velen uit de oude scene", vertelt Raymond. De bij Voetbal als Medicijn te winnen wisselbokaal draagt daarom zijn naam. "Een eerbetoon aan Hans Visser, die de beker in 2013 zelf heeft uitgereikt."

Uitdaging

Vorig jaar werd het Rotterdamse straatvoetbaltoernooi niet georganiseerd. "Omdat het even wat minder goed met me ging", verklaart Raymond. "Het is een hele uitdaging om iedereen elke keer bij elkaar te krijgen. Maar dit jaar gaat het wel weer lukken, ik heb er zin in!" Het is zijn bedoeling dat de organisatie van het toernooi op den duur op zichzelf komt te staan. Daarom wordt Voetbal als Medicijn 2016 georganiseerd vanuit de vereniging BelevingsWereld, dat meer evenementen organiseert "om mensen in een kwetsbare positie een podium te bieden om zich te laten horen, zien en voelen aan de Rotterdamse samenleving. Maar het concept Voetbal als Medicijn kan in elke stad worden uitgevoerd door een groepje enthousiaste mensen." De kosten, van zo'n 2.500 euro per toernooi, worden tot nu toe gedekt door fondsen. Deelnemende organisaties zorgen voor de catering. "En entertainment, dj's en bandjes, is heel belangrijk. Want hoe leuker de dag, hoe meer je je open stelt voor contact."

Voetbal als Medicijn

Voetbal als Medicijn, een Rotterdams straatvoetbaltoernooi met een boodschap: sport kan je door moeilijke momenten helpen. Zaterdag 28 mei kunnen 'mensen van de straat' én politici het weer aan den lijven ondervinden. tekst Hester Heite foto Igor Blok

Er zijn mensen die communicatie en contact maken erg belangrijk vinden. Mooi als dat je vak is dan. Zoals bij de Rotterdamse Beke Olyrhook. Beke werkt als trainingsacteur. Deelnemers in communicatietrainingen oefenen met haar gesprekken die ze lastig vinden. Ook wanneer ze niet werkt is ze gefascineerd door gesprekken en contact; met onbekenden, met vrienden of familie en de gesprekken die ze met zichzelf houdt.

In de komende edities van *Straatnieuws* om het nummer een communicatie-ervaring van Beke in het Rotterdamse onder haar motto "Om grip te krijgen op de jungle in mijn hoofd en om me heen schrijf ik".

Sport en Passie

Eh...?

S P O R T, sporrirt, sporten, sportief, sportfanaat... Nee, er kwam niks bij het woord omhoog. Tenminste niks dat me relevant leek om over te schrijven voor jullie. Hoewel de relevantie van mijn columns sowieso onderzocht kon worden. Want wie las ze eigenlijk en waarom? Zo eterde het woordje sport een tijdje door en zorgde ervoor dat mijn schrijversidentiteit ineens ter discussie stond. Waardoor ik vervolgens het woord sport linkte aan stom en daar werd het allemaal niet beter van.

Een beetje van dit

Mijn sportverleden valt samen te vatten in quick and dirty episodes, ik heb in willekeurige volgorde de volgende sporten beoefend; zeilen, klassiek ballet, global dance, roeien, judo, jazzballet (oh die roze en lichtblauwe beenwarmers!), tang su doo, moderne dans, yoga en surfen. Over alles was ik oprecht en-

thousiast, sowieso de eerste drie lessen. Maar ik ben niet van de diepte, meer van breed, nieuwsgierig en gevarieerd. Dan hebben we het niet alleen over sport. Driekwart gelezen boeken, half afgemaakt creatieve projecten in mijn huis, een onafgeschreven boek enzovoorts. Soms laat ik zelfs de helft van mijn afwas staan, ik bedoel maar.

Passie

Ik heb er moeite mee gehad te accepteren dat ik niet ergens langere tijd vol voor wilde gaan. Ik belandde regelmatig in een 'ik ben passieloos' crisis. Het ontbreken van één allesverterend thema was een duidelijk teken van gebrek aan bezieling, karakter en wilskracht. Er was niks dat ik kon bedenken waar ik 's nachts voor wakker kon worden gemaakt en dan ook nog enthousiast over zou zijn. Ik was allang blij als ik sliep.

"Wat wilde je vroeger worden?" of "Stel,

je zou niet hoeven werken voor je geld, wat zou je dan gaan doen?". Het schijnt dat deze vragen beproefde methodes zijn om de werkelijke antwoorden van het hart op tafel te krijgen. Maar mijn hart mompelde onduidelijk en was een draaikont en bovendien tetterde het hoofd er vaak doorheen, zodat ik er helemaal geen chocola meer van kon maken. Straks was ik 90, ging ik dood en wist ik nog steeds niet waarom ik in deze wereld was gezet.

Oh ja, zij wel zeker

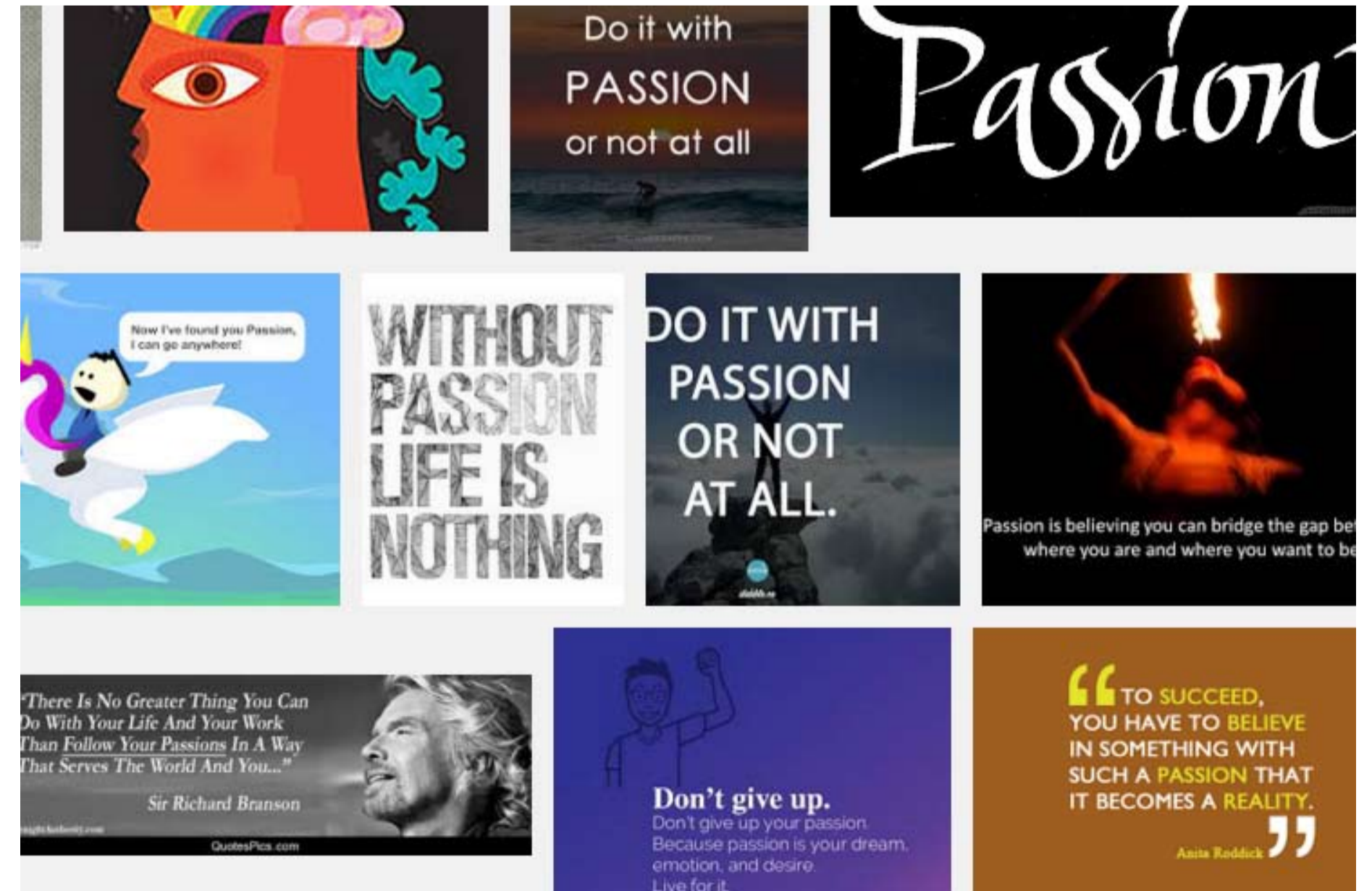
Ondertussen werd ik als zoeker, zo leek het, omringd door vindsters. Fluitend waren ze aan het werk, met een grote gretigheid om hun droom waar te maken. Bereid om daar hard voor te werken, al dan niet met hulp. Om me heen vlogen de cursussen en coaching in het rond "Maak je dromen waar! Volg je hart, doe het nu!". Ik bekeek het met jaloezie en weezin tegelijk. Hoe was het mogelijk

dat deze mensen zo zeker wisten wat ze wilden in dit leven? Was het eigenlijk wel waar of deden ze alsof?

Zouden er hulpgroepen bestaan voor 'mensen zoals ik'? Mensen die beschaamd en met haperende stem en trillende onderlip in keldertjes aan elkaar opbiechten "... mijn omgeving denkt dat ik gek ben op mijn werk.. ik wil zo graag dat het waar is..." om elkaar vervolgens te troosten "Het geeft niet.. we ontdekken het vast nog wel.. er is niks mis met ons..."

Passé

De passie bleef in die jaren onvindbaar, waarop ik mijn strategie heb aangepast. Als de passie zich niet wil laten ontdekken, dan zoekt ie 't zelf maar uit. Verstopptje spelen blijft niet eeuwig leuk. Ofwel, passie, op de fuck-it list ermee. Wat dan wel? Simpel, ik vier het leven en proef verschillende smaken. Kort na elkaar of zelfs door elkaar heen, wie doet me wat. Er is zoveel moois, zoveel nieuws, gewoon zoveel! Als je niet beter wist, zou je bijna denken dat ik er gepassioneerd van zou raken. Maar dat heb ik gelukkig afgezworen.

Vechten om de bal

De zon schijnt, de scholen zijn net uit. Op het Johan Cruyff Court Oranje Veld aan de Crooswijksestraat trappen Redwan (9) en zijn vriendjes een balletje. Ze hebben geluk vandaag, want er zijn nog geen grote kinderen, laat staan volwassenen. Dan worden ze geheid weggestuurd. Het sociale initiatief is zo'n succes, dat het recht van de sterkste geldt. 'Je moet het veld claimen.'

tekst Judith Eykelboom foto's Tino van den Berg

> Eid (18) en Sefa (20) kijken langs de zijlijn naar de kleintjes op het drukst bezochte veldje van Rotterdam. En dan ligt er ook nog eens kakelvers kunstgras – reden te meer om juist hier te komen ballen. Ze komen hier bijna iedere dag, met vrienden uit de buurt. Van tevoren spreken ze af om teams te vormen, want wie geen team heeft, komt er maar moeilijk tussen. Ze spelen zes tegen zes, of, als het heel druk is, zeven tegen zeven. Normaal gesproken komen ze wat later op de dag, na etens-tijd, als de lampen aangaan. Behalve als het zomer is, dan moet je vroeg komen.

Regels
Net als op alle andere honderdvijftig Johan Cruyff Courts die Nederland rijk is, hangt er aan het omgrenzende hek een bord met veertien regels. Regel 1: teamspeler. Regel 2: verantwoordelijkheid. Regel 8: sociale betrokkenheid. Regel 11: ontwikkeling. Maar Eid weet dat er andere regels gelden. Hij dreunt op: "Regel: een scheidsrechter bestaat niet. Als iedereen het oneens is, komt er een vrije trap. Regel: geen genade. Regel: als je klein bent speel je niet. Behalve als je vader er is." Sefa valt hem in de rede: "Je hebt ook van die brutaaltjes, die laten zich niet zomaar wegsturen." "Regel: als je niet kunt voetballen, ga je eruit. En bij drie goals tegen ga je er sowieso uit."

Hangjongeren
Dat de voetbalveldjes – afmetingen 42 bij 28 meter – een succes zijn, is inmiddels duidelijk. Sinds het eerste Cruyff Court in 2003 in Almere, hebben de veldjes een grote vlucht genomen. Op de site van de Johan Cruyff Foundation is de kaart van Nederland bedekt met groene ballen; elke bal staat voor zo'n klein voetbalveld, een moderne versie val het aloude trapveldje dat ironisch genoeg steeds meer uit het stadsbeeld is verdwenen omdat er gebouwen of pleinen werden aangelegd. De meeste Cruyff Courts liggen in de zogenoemde 'krachtwijken', waar kinderen weinig

mogelijkheden hebben om te sporten. Gemeentes juichen de komst van de velden toe, want ze worden gebruikt om beleidsdoelstellingen te halen. Met een Cruyff Court krijgen kinderen uit de buurt een goede, veilige plek om te sporten en door samenwerking met de buurt, overheid, corporaties en scholen heeft het ook een belangrijke sociale functie in de wijk. Versterking van de samenhang is bovendien een belangrijk speerpunt van veel gemeenten, ook van Rotterdam. Hangjongeren kunnen nu gaan sporten in plaats van overlast veroorzaken. Eid: 'Als je stoned bent, denk je niet aan voetbal. Dan denk je aan vrouwen.'

Gebroken been
Maar hoe zit met samenspel en ontwikkeling in de realiteit? Redwan en zijn vriendjes weten dat ze het anderspit delven als er straks oudere kinderen en jongeren komen. Redwan heeft er vrede mee. Hij oefent wel aan de zijlijn of op het aangrenzende veld, waar het kunstgras in slechte staat is. Ooit is hij goed genoeg, weet hij, want hij traint dagelijks. En hij moet voor het donker thuis zijn van zijn moeder, het moment waarop het pas echt druk wordt aan de Crooswijksestraat. Bovendien ziet hij het zelf ook niet zo zitten om met 'de grote mensen' mee te doen. "Als ze tegen mijn been trappen, heb ik gelijk mijn been gebroken."

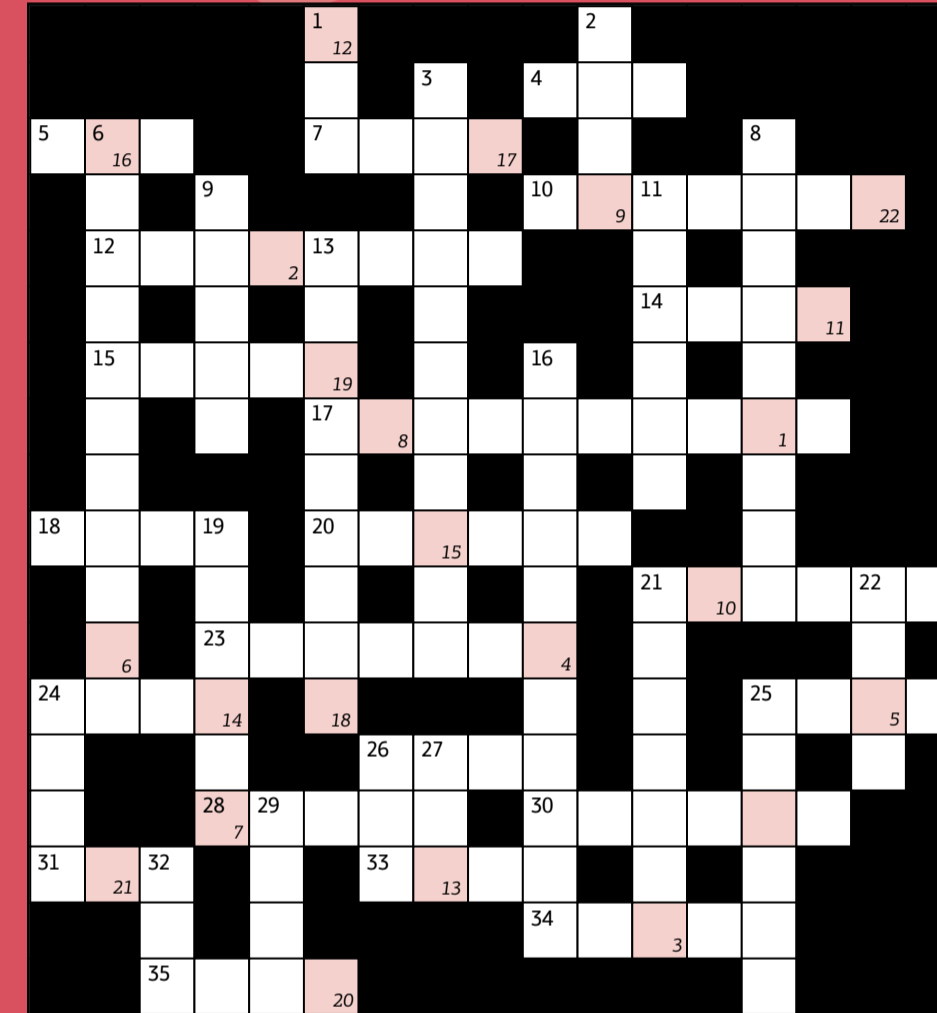

'Als je niet kunt voetballen, ga je eruit'

Sefa: "Je moet het veld claimen. Het is altijd een beetje vechten. De regel is dat je op je beurt moet wachten, maar als het hier helemaal vol staat, zijn er altijd mensen die zeggen: 'Ik wacht wel.' Ze durven niet op tegen de jongens die hier al jaren komen."

door Mariëtte Storm

265

265	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
	14	15		16	17	18		19	20	21	22		

OPLOSSING CRYPTOVILLE 264:
De Gevangenpoort

* * S A P * * * L * * * A * * * *
* * T * T I M M E R H U I S * * * *
M A R I O * A * V * A * * O N S * * *
* * I * * * X * E * N * G * A * * * *
* * P I E T V I N K * P E S T * * * *
* * D * R * E * S * W * Z * * G * * *
* * A * V O R S T P E R I O D E * * * *
L O G E E * S * E * G * N * * R U G * *
* * E * * S T E K * W * S * * A * O * *
A N N O * * A * E * Y S B E E R * N *
* O * * V * P E N I S * E * * D U G * *
C P C L O O P * * * * O U T * C * * *
* * H * O * E * * * * R * * O * * *
Z * E * R * N O N * * * S T Y X * * *
A T R I U M * Z * O * * * * * * * * *
N * * * I * B O S C H * * * * * * * *
D A K O T A * N * H * * * * * * * * *

Straatnieuws geeft adresgegevens niet door aan derden, maar gebruikt deze incidenteel voor eigen mailings.

Uitgepuzzeld?

Als u bent uitgepuzzeld leest u in de gekleurde hokjes, waar en hoe stedelingen zichzelf zien staan.

Stuur uw oplossing vóór **vrijdag 1 april** naar: *Straatnieuws*, Nutshuis Riviermarkt 5, 2513 AM Den Haag of mail naar redactie@haagsstraatnieuws.nl.

Straatnieuws verloot onder de goede inzendingen een exemplaar van van *Haagse Harry 6 - De mazzoli!* Broer Robert-Jan Rueb dook na de dood van Mamix in zijn archief en stelde daaruit dit boek samen met ongepubliceerd en/of weinig bekend materiaal.

Wij hebben veel inzendingen met de juiste oplossing van de cryptoville 264 in editie 3 ontvangen. Na een eerlijke loting is de winnaar **Lizzie van Dam** uit **Den Haag** geworden. Een exemplaar van *De zeven reuzen van Schiedam* van kunstenaar Susan Schildkamp wordt haar toegezonden.

- Horizontaal**
- 4 Zulke verf kan me niet schelen (3)
 - 5 Nu gaat me een superlicht op (3)
 - 7 Mooie zoon van Haagse Eric en 'Rotterdamse' Will (4)
 - 10 Waarvoor werd Volkert v.d. Graaf alweer veroordeeld (in Rotterdam)? (2+5 of 7)
 - 12 Jurist komt Feyenoord versterken (8)
 - 14 Op zo'n houtje wil je wel bijten (4)
 - 15 Problemen op Indonesische namiddagen (5)
 - 17 Rijswijk (10)
 - 18 ... van Poot of van Meerdervoort (4)
 - 20 Zit de vader van de Russische revolutie in geldzaken? (6)
 - 21 Stak toch na ADO Den Haag en Feyenoord het Kanaal over (6)
 - 23 Denkt Clairy Polak muziek mee te maken (7)
 - 24 Verstandige melodie (4)
 - 25 De broer van Esther Gerritsen kunt u nog net ophalen (4)
 - 26 ...zondag, na... (in Vietnam) (4)
 - 28 Sportieve richtingaanwijzer in Naaldwijk (2+3)
 - 30 3 ei (6)
 - 31 Wie hieruit is gegaan, mag *Straatnieuws* verkopen (3)
 - 33 (Geen) partij voor Samsom? (1+1+1+1)
 - 34 Bijna klassieke draagbalk (5)
 - 35 Snel vasten aan de andere kant van het Kanaal (4)

- Verticaal**
- 1 Uit zo'n krabbetje werd Eva gevormd (3)
 - 2 (Haagse) Harry, bijvoorbeeld (4)
 - 3 Dodelijke creativiteit in de Kunsthal (6+5)
 - 6 Ut groen-geile beeldjäh (6+5)
 - 8 'Vijand' van 020 (9)
 - 9 Zeg maar dag tegen de wachtenden met schade (5)
 - 11 en 8 Ontmoetingsplaats voor stedelingen en stadgenoten (6+9)
 - 13 De deftige 'barman' boekte vorig jaar havenrecords (9)
 - 16 Beschouwt zijn museum als oud godshuis (5+6)
 - 19 Bloot dichterbij komend (6)
 - 21 U moet op tijd zijn om uw pop- of filmheld te bewonderen (7)
 - 22 Zijn kind gaat van het Atrium naar de Grote Markt (4)
 - 24 Wie de Haagse kok zaait, zal de Cryptoville-maakster oogsten (4)
 - 25 Afgang waar je koud van wordt (6)
 - 26 Rokertje voor Maarten (3)
 - 27 Indien u de ziekte krijgt, is dat dodelijk (3)
 - 29 Toen was er een akkoord (4)
 - 32 De ...hoek is een plaats voor (Haagse) ruziezoekers (3)

Wit

DEN HAAG

12 maart

11.00 Meeranno Museum: Snoopy en Charlie Brown: 65 jaar Peanuts. Huis van het boek viert de 65ste verjaardag van Peanuts met een vrolijke tentoonstelling voor de echte stripiefhebber. Een omvangrijke privécollectie vormt de basis van deze tentoonstelling. Te zien zijn hele vroege strips, strips uit de hoogtijdagen van Peanuts en verschillende andere uitgaven in vele talen, bijzondere jubileum- en kunstenaarsboeken en Snoopy-merchandise. Tot 19 juni. €9,50. www.meeranno.nl

12.00 Billytown: Can't do nothing. De stelling 'Can't do nothing' schept verwarring, in eerste instantie leest men waarschijnlijk: ik kan niets doen. Maar de zin bestaat uit een dubbele negatie, dus staat er: ik kan niet niets doen. De kunstenaars die deelnemen aan deze tentoonstelling spelen met dit paradox. Tot 23 april. *Gratis.* www.facebook.com/events/592984154191824/

za 19 maart
20.15 Regentenkamer: Sjaak Bral – De moord op Blonde Dolly. Een onopgeloste moord blijft altijd leven. Zo ook die beruchte moord op de Haagse prostituee Blonde Dolly, ruim 50 jaar geleden. Sjaak neemt het publiek mee terug in de tijd. Feit en fictie raken verstrikt in een razendknappe vertelling die zowel historisch als humoristisch is. Een theaterthriller met een

ontknooping die het publiek niet in de koude kleren gaat zitten. €16,00. www.denieuwergentes.nl

zo 20 maart

11.00 De Uithof: Hartstoch – Schaats mee voor het hart. Ontmoet de schaatshelden van het Team LottoNL-Jumbo op zondag 20 maart in De Uithof. Misschien geen Sven Kramer, Douwe de Vries of Kjeld Nuis jou wel schaatstips en -trucs! Schrijf je in voor een speciale clinic en schaats daarna zoveel mogelijk meters tijdens de Hartstocht. Laat je sponsoren en haal zo geld op voor levensreddend onderzoek. €25,00. www.schaatsdag.lotto.nl

14.30 Abdijkerk: Passie & Pasen met het Oeral Kozakkenkoor. Voor dit concert staat een aantal nieuwe liederen op het programma. Liederen die kenmerkend zijn voor de passietijd: het lijden en de kruisiging van Jezus Christus, en Pasen: de belangrijkste orthodoxe kerkelijke feestdag, waarop men Jezus' overwinning op de dood viert. Vanaf €18,50. www.oeralkozakkenkoor.nl

15.00 Regentenkamer: Tiempos Nuevos Flamenco del Barrio Primero. Tiempos Nuevos onderzoekt oude en hedendaagse stijlen, maar wil flamenco van morgen spelen. Nieuwe flamenco vanuit de invalshoek van een klassiek en universeel klankideaal. De muzikanten willen een bijdrage leveren aan een flamenco zonder grenzen en clichés, door niet alleen te fuseren, maar actief te zoeken naar een nieuw geluid. €15,00.

www.denieuwergentes.nl

ma 21 maart

14.30 Centrale bibliotheek: Onmisbare apps voor boekenfans. Voor boekenfans is er van alles te ontdekken in dit Mediacafé. Jan de Waal geeft een presentatie over apps die elke boekenliefhebber op zijn smartphone of tablet zou moeten hebben. Iedereen is welkom op de eerste verdieping van de Centrale Bibliotheek (Studio B). *Gratis.* www.bibliotheekdenhaag.nl

di 22 maart

17.00 Humanity House: Opening tentoonstelling: 5 jaar oorlog in Syrië. Tijdens deze opening van deze expositie gaan we in gesprek met de fotograaf én met Syrische vluchtelingen hier in Nederland over het voortdurende geweld in Syrië en staan we stil bij alle Syriërs in levensgevaar. *Opening is gratis, de entree voor de tentoonstelling is voor volwassenen €9,50.* www.humanityhouse.org

zo 27 maart

23.30 The Rootz: Lip Sync Battle. De Lip Sync Battles in de shows van Jimmy Fallon, je heb ze vast wel eens voorbij zien komen. Met de meest bekende mensen gaat de talkshow presentator de strijd aan en playbact hij alsof zijn leven ervan afhangt. Rootz gaat dit succes nu ook naar Den Haag brengen. De jury wordt voorgezeten door Patty Brard. *Gratis.* www.facebook.com/events/1022050301192902

wo 30 maart

19.30 Humanity House: HagueTalks: Reporting peace instead of war? Met vijftien journalisten van over de hele wereld focussen het Humanity House in deze HagueTalks op de rol van media in vredesprocessen. Welke rol heb je als journalist? Kun je verslag leggen ten dienste van de vrede, of tast dit je objectiviteit aan? Heb je überhaupt invloed, of spelen de media nauwelijks een rol tijdens vredesprocessen? *Gratis.* www.humanityhouse.org

do 31 maart

17.00 Drangstudio: Reconsider your image of me.

Den Haag verwelkomt Iraans gezelschap Virgule Performing Arts Company uit Teheran voor een artists-in-residence programma met Europese acteurs. Tot 2 april onderzoeken acteurs uit Iran, Nederland, Groot Brittannië en Duitsland culturele misverstanden en vooroordelen, gevoed door de dagelijkse realiteit en met name in de media en politiek in theaterale vorm. Vanaf €7,50. www.facebook.com/events/1060467153976431/

20.00 Paard van Troje: The Posies. The Posies is een populaire 90's powerpop-band uit Seattle. Klinkt als? De poppy-variant van Nirvana. Of Elliott Smith, maar dan steviger. Ook The Shins hebben goed naar radiohits als Golden Blunders, Dream All Day en Solar Sister geluisterd. €17,50. www.paard.nl

vr 1 april

23.30 De Zwarte Ruiter: Medicine Jet. Medicine Jet vliegt met zijn drie kapiteins tot ongekende hoogtes en zal op 1 april Den Haag bombarderen met hun eerste EP 'Drifters & Dancers'. De muziek aan boord van hun muzikale vliegtuig is gekenmerkt door een rijke diversiteit aan genres met een psychedelisch randje. *Gratis.* www.gmd.nl

wo 6 april

20.00 Borderkitchen: BorderKitchen met Zeruya Shalev. Zeruya Shalev komt naar BorderKitchen! Shalev behoort tot niet alleen tot de Israëliëse top, maar draait ook op wereldniveau mee met de grootsten. Zo plaatste Der Spiegel haar roman Liefdesleven op hun lijst met de 20 beste romans in de wereldliteratuur van de laatste 40 jaar. Ze deelt die lijst met o.a. J.M. Coetzee en Philip Roth. €7,50. www.borderkitchen.nl

ROTTERDAM

wo 16 maart

09.00 Maritiem Museum-Schouburgplein: Festival De Keuze. Het theater-, dans-, en performancefestival dat in Rotterdam

een verscheidenheid aan eigenzinnige kunstenaars van over de hele wereld presenteert en verbindt aan de stad. Met bijzondere voorstellingen, stevige muziek, goed eten, feest en gesprekken belooft het festival vele uitdagende ontmoetingen en ontdekkingen. Vanaf €10,-. www.festivaldekeuze.nl

do 17 maart

12.00 Galerij V'Arts: Verknippt Rotterdam. Voor deze tentoonstelling selecteerde Marita Beukers werk waarop zij Rotterdamse gebouwen in beeld bracht, maar dan zo dat er ook voor wie die gebouwen denkt te kennen nieuwe beelden ontstaan. *Gratis.* www.maritabeukers.nl

10.00 Centrale bibliotheek: Uit de mouw geschud. Kinderen laten hun eigen boeken zien. In het kader van de Boekenweek presenteert het Goethe-Instituut de mooiste resultaten van een boek- en illustratieworkshop voor kinderen. Tijdens de vierdaagse workshop olv de Duits-Franse grafisch ontwerpster Anais Edely hebben de kinderen geschreven, getekend en geïllustreerd om uiteindelijk hun eigen boek te maken. De tentoonstelling is te zien tot 31 maart. *Gratis.* www.anais-edely.com

zo 20 maart

14.00 Wijktheater Musica: Hans Somers: Typisch Rotterdams. Samen met zijn publiek, gaat Hans Somers muzikaal op zoek naar het antwoord op de vraag Wat is nou Typisch Rotterdams? Met door hem zelf geschreven liedjes, maar ook het bekende meezing repetoir en wat duetten met Netty Reek, zorgen voor een heerlijke ontspannen middag. €5,-. www.rotterdam.nl/musica

zo 27 maart

19.00 Schouburg: Cafe Fatal. Kom dansen, kom sjansen! Bij de LGBT (but hetero friendly) danssalon van Rotterdam. Iedere laatste zondag van de maand. Vanaf 20.00 uur vrij-dansen. *Changé!* Geschikt voor beginners, linkervoeten en gevorderden. €5,-. www.facebook.com/groups/276133229209647/?fref=ts

vr 1 april

10.00 Maaspodium: Voor de leeuwen.

Straatnieuws
#042016

Driedaags festival waar Maas het beste van nieuwe dans- en theatermakers bij elkaar brengt. Vrijdag luister je naar akoestische optredens van Poliana Vieira, dans je op de beats van DJ Salesman en geniet je van spoken word performances. Zaterdag en zondag ontdekken kinderen de magie van de interactieve installaties van Diederikes Toko. De programmering is zo, dat je alle voorstellingen op een dag achter elkaar kan bezoeken. Vanaf €3,50 www.maastd.nl

11.00 TENT: Frame the artist In het eerste weekend van april zijn in het auditorium van TENT Rotterdam de film- en fotore-sultaten te zien van het project Frame The Artist van studenten van de afdeling Audiovisueel en Fotografie van het Grafisch Lyceum Rotterdam. *Gratis.* www.tentrotterdam.nl/event/frame-the-artist/

zo 3 april

11.00 Belasting & Douane Museum: Familiedag de Opstand. Leer alles over de tijd waar het Wilhelmus nog een verzetslied was en iedereen griezeld van de naam Alva. Bezoek samen met je ouders de nieuwe tentoonstelling, Opstand. Deze zondag is er een speciale familiedag boordevol activiteiten. Zoals creatieve workshops en korte kinderrondleidingen. €5,50. www.bdmuseum.nl

11.00 Studio de Bakkerij: Tg Locals – Bobbie & Zora (4+). Bobbie & Zora zijn goede vrienden. Als Zora op een dag wordt ontvoerd, twijfelt Bobbie niet lang. Een spannende zoektocht naar Zora begint. Zou zijn reddingsactie lukken, of verdwaalt hij in de grote wijde wereld? Een muzikale, kleurrijke voorstelling over het overwinnen van de angst voor het onbekende. Vanaf €6,50 www.studiodebakkerij.nl

15.30 Grounds: Flamenticipo + special guest Juri Kuefner. De Rotterdamse flamencogroep Flamenticipo bundelden in 2015 hun krachten onder de naam Flamenticipo. Zij spelen een gevarieerd repertoire van traditionele flamenco tot en met sevillanas en rumbas. Flamenticipo werkt bij gelegenheid samen met andere flamenco-artiesten, waaronder dansers en percussionisten. €8,-. www.grounds.nu

Straatnieuws selecteerde uit de agenda twee gratis of goedkope uitjes voor u.

tip 1 wo 16 t/m zo 20 maart > Festival De Keuze

ROTTERDAM

Festival De Keuze is het theater-, dans-, en performancefestival dat in Rotterdam een verscheidenheid aan eigenzinnige kunstenaars van over de hele wereld presenteert en verbindt aan de stad. Met bijzondere voorstellingen,

stevige muziek, goed eten, feest en gesprekken belooft het festival vele uitdagende ontmoetingen en ontdekkingen.

Festival De Keuze is een belangrijk internationaal platform in Nederland voor nieuw en innovatief

theater van over de hele wereld. Als onderdeel van de Rotterdamse Schouburg heeft het festival een unieke positie in Nederland en geniet het bekendheid tot ver over de landsgrenzen.

Zondag 20 maart worden kerken, sportscholen, galeries, metrostations, huizen en mensen met elkaar verbonden in een traject van dominostenen, XL-formaat. Dominoes door het Engelse Station House Opera verandert de stad Rotterdam voor één dag in een levensgroot bewegend kunstwerk.

Vanaf de kade bij Maritiem Museum gaan de stenen ondergronds de metro in om weer op bijzondere wijze boven te komen in de Witte de With. Via een tussenstop bij Rotown, door de Pauluskerk en

de Rotterdamse Schouburg eindigt het parcours spectaculair op het Schouburgplein.

Festival De Keuze bestaat sinds 2001 en viert dit jaar haar 14e editie en volgt de ontwikkelingen in de hedendaagse podiumkunsten op de voet. Het brengt kunstenaars bijeen die gedreven zijn om iets over de wereld te zeggen. Of het nu expliciet politiek geëngageerd is of meer persoonlijk betrokken: hun werk is altijd weerbarstig of eigenzinnig in vorm en inhoud. Aansluitend bij de snel veranderende ontwikkelingen in de wereld richt het festival zich sinds enkele jaren ook expliciet op werk van buiten Europa.

Voor meer informatie: festivaldekeuze.nl

tip 2 di 22 maart > Tentoonstelling: 5 jaar oorlog in Syrië

DEN HAAG

Tijdens deze opening '5 jaar oorlog in Syrië' gaan we in gesprek met de fotograaf en Syrische vluchtelingen hier in Nederland over het voortdurende geweld in Syrië en staan we stil bij alle Syriërs in levensgevaar.

Vijf jaar later blijft het geweld doorgaan en hebben we te maken met de grootste humanitaire crisis sinds de Tweede Wereldoorlog.

In de expositie krijgen de Syrische vluchtelingen een stem en gezicht. Deze laat zien wat het betekent om te moeten vluchten en hoe belangrijk het is een veilig onderkomen te krijgen.

Mona van den Berg is freelance fotografe voor o.m. Trouw, Vrij Nederland, het Parool, Al Jazeera en de Volkskrant) en werkt daarnaast voor veel non-gouvernementele organisaties zoals Warchild, KWF, Aidsfonds, Vluchtelingenwerk,

Wat in 2011 begon als een lokaal protest tegen het regime van de familie Assad is uitgegmond in een gruwelijk conflict waarin niemand wordt gespaard.

Vereniging Nederlandse Gehandicaptenzorg. Haar stijl van fotografie is herkenbaar: rauw en werkelijkheidsgetrouw. In 2012 werd ze door Erwin Olaf in het vakblad Focus vermeld als Nederlands Talent. In 2014 won ze de tweede prijs van de Zilveren Camera in de categorie Binnenland Documentair.

Voor de opening van de tentoonstelling is iedereen welkom. We gaan in gesprek met de fotograaf en met enkele mensen die zij heeft geportretteerd. Er zijn Syrische hapjes en Syrische muziek. Aansluitend is 's avonds in het Humanity House de documentaire *This is Exile* te zien, over de ervaringen van kinderen die zijn gevlucht uit de oorlog in Syrië.

De opening is gratis toegankelijk, de entree voor de tentoonstelling is voor volwassenen €9,50.

Voor meer informatie: www.humanityhouse.org

KRASHELD & POEPHOOFD

DOOR
WWW.LAMELOS.NL

